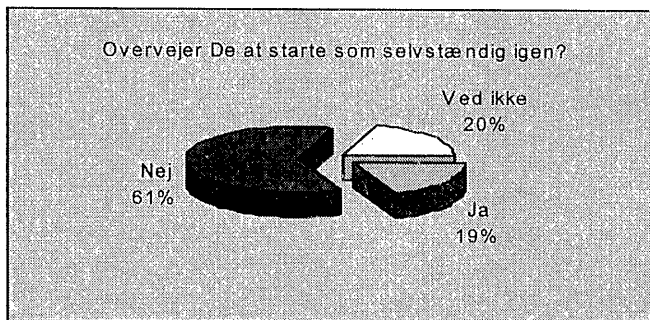


Arbejdsløse selvstændiges visioner



Kilde: Børsen den 3.11.1998

Med hensyn til *generationsskifte*, er Danmark nærmest at betragte som et EU-land sammenlignet med vores europæiske nabolande, hvor der for længst er gennemført lempeligere regler på området. Eksempelvis er der ingen arveafgift på aktier og anpartar i England. Tyskland har indført, at arveafgiften kan afdrages rentefrit over ti år, og Østrig har lige vedtaget en skattereform, der betyder, at generationsskifte i 90 procent af tilfældene helt kan overdrages uden skattemæssige konsekvenser.

Desuden har disse lande lempet reglerne skattemæssigt, hvis kapitalgevinsten bliver investeret i en ny virksomhed, eller hvis virksomhedsejeren er over en vis alder.

For ikke at miste arbejdspladser til lande med en behageligere iværksætterkultur skulle man tro, at staten for længst havde set »skriften på væggen«, men sådan forholder det sig ikke. Selv om der på det seneste er gjort marginale initiativer for at lette generationsskiftet, er det mere end opvejet af Skatteministeriets kreative påfund, senest i 1999, hvor loven om virksomhedsomdannelse har medført ekstraskat for virksomheder, der skal generationsskifte. Et skridt frem og to tilbage.

Fremtidsudsigterne for de næsten 40.000 danske virksomheder, som de næste fem-ti år skal gennem et generationsskifte, jf. Børsen 16.7.1999, er derfor dystre. Og med udsigt til dobbeltbeskatning vil, måske, kun et fåtal overleve.

Generationsskifteproblematikken, selv om den i sig selv er gal nok, er dog kun en del af hovedpinen. Cirkulærer, love og regler, med andre ord *offentligt bureaukrati*, gør det ulideligt at være selvstændig. Problemet er faktisk så stort, at systemets egne ledere, de offentlige topchefer, mener, at det offentlige bureaukrati er ude af kontrol, jf. Børsen 13.6.1999. Problemet er det offentliges nidkære millimeterdemokrati, som i sin yderste konsekvens fratager enhver kreativitet, når man som lille virksomhed skal sidde og udfylde skemaer. Det er et rædselsscenario og en møllesten for dansk økonomi. Den tid, som dette unødige bureaukrati stjæler, går fra det, som virksomhederne skulle have beskæftiget sig med - produktudvikle, opdyrkning af eksportmarkeder, fremtidsplaner m.v. Dette har diverse konferencer om lov kvalitet, erhvervsøkonomiske konsekvensberegninger, testpaneler for virkningerne af nye love langt fra formået at råde bod på.

Som det fremgår af nedenstående tabel, kræver det, alene i administration, en arbejdsindsats svarende til 3 ugers arbejde, når man starter en virksomhed med lønmodtagere. Herefter beslaglægger administrationsbyrden i en personlig ejet virksomhed med få ansatte på årsbasis 250 timer eller ca. halvanden måneds fuldtidsarbejde. Hertil kommer så det omfattende arbejde med bogføring.